

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.664/2011/8.szám

A Kúria dr.Sárdi László ügyvéd által képviselt perújító felperesnek a dr.Klausz Hajnalka jogtanácsos által képviselt Megyei Kormányhivatal perújított alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében hozott jogerős ítélet elleni perújítási eljárásban - amely perbe a perújított alperes pernyertessége érdekében dr.Szabadkai Csilla ügyvéd által képviselt beavatkozott - a Megyei Bíróság 2011. július 12. napján hozott 9.K.26.453/2008/49. számú jogerős ítélete ellen a perújító felperes által 51. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - az alulírott helyen és napon - megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Megyei Bíróság 9.K.26.453/2008/49. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint, míg az alperesi beavatkozónak 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Község Önkormányzatának Jegyzője (a továbbiakban: elsőfokú építésügyi hatóság) megismételt eljárásban hozott határozatával kötelezte a perújító felperest, hogy a tulajdonát képező ingatlanon az oldalkertben épített előtetőt bontsa el, mivel fennmaradása az

alkalmazandó építési jogszabályok szerint nem engedélyezhető. Az elsőfokú építésügyi hatóság határozatát a perújított alperes 81-1088-1/2007. számú határozatával helybenhagyta.

A Pest Megyei Bíróság 2008. március 11. napján kelt 7.K.26.136/2008/7. számú ítéletével a perújító felperes keresetét elutasította. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok ismeretében kifejtette, hogy az építésügyi hatóság tényállást teljes körűen feltárta. A bizonyítékok mérlegelése alapján megállapította, hogy a 2006. december 20. napjától létesített előtető új építménynek minősül.

A jogerős ítélet ellen a perújító felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben a bizonyítékok értékelésének, mérlegelésének törvényességét vitatta.

A Legfelsőbb Bíróság 2009. szeptember 9. napján kelt Kfv.II.37.263/2008/11. számú ítéletével a Megyei Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Ítélete indokolásában kiemelte, hogy a jogerős ítélet nem sértette a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § /1/ bekezdésében megfogalmazott, a tényállás megállapítására és a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályokat. Rögzítette, hogy a Pp. 3. § /3/ bekezdése és a Pp. 164. § /1/ bekezdése alapján a bizonyítás a perújító felperest terhelte. Utalt arra, hogy a jogerős ítélet a perújító felperes részére adott használatbavételi engedélyt is megfelelően értékelte, mert az az engedély kiadásakor meglévő állapotot igazolta és a 2006. december 20. napján - a szabálytalan építkezés kezdetén - fennálló, tényleges helyzet bizonyítására nem volt alkalmas.

A perújító felperes perújítási kérelemmel élt a 7.K.26.136/2008/7. számú ítélet ellen. Arra hivatkozott, hogy az építésügyi hatóságok nem értékelték kellő súllyal a 2459/2002. számú használatbavételi engedélyt megadó határozatot, mint közokiratot, és az alapeljárásban beszerzett magánszakértői véleményben foglaltakat. Csatolta a használatbavételi engedélyről szóló határozat hozatalát megelőzően tartott helyszíni szemléről az építési ügyintéző által készített jegyzőkönyvet. Előadta, hogy az elsőfokú építésügyi hatóság műszaki ügyintézője a helyszíni szemle alapján tudomással bírt az előtető építésének időpontjáról. A perújító felperes az építési ügyintézőt tanúként kérte kihallgatni, továbbá csatolta írásban tett nyilatkozatát is, amely szerint az előtető az építési engedély részét képezte és a használatbavételi engedély időpontjában készen állt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú építésügyi hatóság az építmény pontos helyének megállapítása végett igazságügyi földmérő szakértőt nem rendelt ki.

A megyei bíróság ítéletével a perújító felperes perújítási kérelmét

elutasította, és a Megyei Bíróság 7.K.26.136/2008/7. számú ítéletét hatályában fenntartotta. A jogerős ítélet indokolásában a Pp. 260. § /1/ bekezdés a/ pontja, a Pp. 260. § /2/ bekezdésében foglaltra utalva kifejtette, hogy az építési ügyintéző tanú vallomása a perújító felperesre kedvezőbb ítéletet nem eredményezhetett volna. A tanú meghallgatása során egymásnak ellentmondó állításokat tett, amelyek a bizonyított tényekkel is ellentétesek voltak. A megyei bíróság a perújító felperes és a perújított beavatkozó által megnevezett további tanúk vallomása és a perben beszerzett igazságügyi szakértői véleményből azt a következtetést vonta le, hogy kétséget kizáróan nem lehet a perbeli építmény építési idejét meghatározni.

A jogerős ítélet ellen a perújító felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, kérve annak hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmének megfelelő új határozat hozatalát. Másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Álláspontja szerint az előtető építésének időpontját a használatbavételi engedéllyel igazolta, ezért annak bizonyítása, hogy az építmény későbbi időpontban létesült, azt terheli, aki a használatbavételi engedély, mint közokirat tartalmával ellentéteset állít. Kifejtette, hogy a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.263/2008/11. számú ítéletének indokolásában jogszabálysértően hivatkozott a bizonyítási teher szabályaira. Állította, hogy valamennyi bíróság megsértette a Pp. 164. §-át. A jogerős ítélet sérti a Pp. 221. § /1/ bekezdését is, mert a megyei bíróság részben tett eleget indokolási kötelezettségének, továbbá szükséges a bizonyítékok felülmérlegelése, mert a jogerős ítélet nem tartalmazza az alapeljárásban hozott ítéletben megállapított tényállást, amelyet nem vitatott.

A perújító felperes hangsúlyozta, hogy a használatbavételi engedély épületként az előtetőt nem tartalmazza, amely azt jelenti, hogy az előtető elkészült a használatbavételi engedély megadását megelőzően. A jogerős ítéletek a magánszakértői véleményt tévesen értékelték személyes előadásként, a bíróság a perújítási eljárásban kirendelt igazságügyi szakértő által készített szakértői véleményt is tévesen értelmezte. Az építésügyi hatóságok és a 00bíróságok túlzott jelentőséget tanúsítottak a 2007. június 5. napjára kitűzött, távollétében megtartott helyszíni szemléről készült feljegyzésnek.

Kifogásolta, a tanúk kihallgatása előtt megyei a bíróság nem vizsgálta, hogy a tanúk elfogulatlanok-e, figyelemmel arra, hogy mindazon tanúkkal, akik az előtető építésének időpontját 2006-ra tették, perben áll. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértően mellőzte a jegyző meghallgatását, amelynek indokát a jogerős ítélet nem tartalmazza, és alaptalanul mellőzte az építésügyi előadó

vallomásaiban foglaltakat is. A perújító felperes sérelmezte, hogy az építésügyi hatóságok és a bíróságok nem tartottak helyszíni szemlét.

A jogerős ítélet a Pp. 3. § /5/ bekezdést, 164. § /1/ bekezdést, 166. § /1/ bekezdést, 182. § /3/ bekezdést, 188. § /1/ bekezdést, 191. § /1/ bekezdést, 192. § /1/ bekezdést és a 195. § /1/ bekezdést sérti.

A perújított alperes és a perújított beavatkozó felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria hangsúlyozza, hogy a Pp. 270. § /2/ bekezdés szerint jogszabálysértésre hivatkozással a jogerős ítélet és nem a jogerős közigazgatási határozat felülvizsgálatát lehet kérni. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) bizonyítási eljárásra vonatkozó rendelkezései a közigazgatási eljárásra tartalmazzanak előírásokat, ezért azokat a jogerős ítélet nem sértheti.

A Kúria a következőkre mutat rá: a Pp. 267. § /1/ bekezdés kimondja, hogy a perújítás megengedése esetében a pert a kérelem korlátai között kell újból tárgyalni, ezért nincs törvényes lehetőség közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránt indult közigazgatási per megismétlésére. Önmagában az a körülmény, hogy a fél az alapítélet rendelkezéseit jogsértőnek tartja, a perújítás megengedésére alapot nem adhat. A Pp. 267. § /1/ bekezdése értelmében a perújítási eljárásban a perújító felperes által a Pp. 260. § /1/ bekezdés a/ pontjában előírt feltételeknek megfelelő tények és bizonyítékok vonatkozásában nyílik lehetőség bizonyítási eljárás lefolytatására. A perújító felperes a Pp. 260. § /1/ bekezdés a/ pontja szerint az építési ügyintéző tanú nyilatkozatára és a használatbavételi engedély kiadását megelőzően kitűzött helyszíni szemléről készült jegyzőkönyv tartalmára hivatkozott, azaz lényegében nem jelölt meg olyan tény, bizonyítékot, amelyet a korábbi eljárás során hibáján kívül nem érvényesített (Pp. 260. § /2/ bek.).

A Kúria azonban a perújítás megengedhetőségét - figyelemmel a rendkívüli jogorvoslati eljárás kereteire - nem vizsgálhatta.

A Pp. 3. § /2/ bekezdése és a Pp. 164. § /1/ bekezdése alapján a perújító felperes köteles annak bizonyítására, hogy a Pp. 260. § /1/ bekezdés a/ pontban megjelölt bizonyítékok elbírálása reá kedvezőbb határozatot eredményezett volna. A perújítási eljárás kérelemre indul, ezért a Pp. 336/A. § /1/ bekezdése alapján hivatalból nincs helye bizonyítás elrendelésének.

A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet a Pp. 206. § /1/ bekezdését nem sérti, a bíróság a perújítási okok körében a tényállást helytállóan állapította meg, és nem sértette a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó szabályokat sem.

A Kúria kiemeli, hogy a felülvizsgálati ügyekben követett töretlen gyakorlata szerint a felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelésébe tartozó kérdés, így a bizonyítékok egyenkénti és összességében való értékelése általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A bizonyítás mérlegelésének a felperesre sérelmes következménye nem képezi újabb felülvizsgálat alapját. A Kúria utal arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság a Kfv.II.37.263/2008/11. számú ítéletének indokolása is rögzítette a bizonyítékok felülmérlegelésének feltételeit, amelyek a perújítási eljárásban hozott jogerős ítélet vonatkozásában nem állnak fenn.

A perújítási eljárásban olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással lett volna. A jogerős ítélet indokolása nem sérti a Pp. 221. § /1/ bekezdését sem, mert a jogerős ítélet a perújítási kérelem korlátai között számot adott a bizonyítékok értékeléséről. A perújítási eljárásban a bíróság a Pp. 267. §/1/ bekezdésére figyelemmel az ítélet indokolásában a perújítás okaként megjelölt tények és bizonyítékok vonatkozásában köteles indokolási kötelezettségének eleget tenni, amely nem terjedhet ki olyan bizonyítékok körére, amelyekre a felperes perújítási okként nem hivatkozott.

A Kúria végezetül megjegyzi, hogy a Pp. 268. §-a alapján a bíróság a per újbóli tárgyalásának eredményéhez képest, a perújítási kérelemmel megtámadott ítéletet hatályában fenntartja, illetőleg annak egészben, vagy részben hatályon kívül helyezése mellett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, azaz a perújítási kérelem elutasítását nem teszi lehetővé.

A Kúria a kifejtettekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Pp 78. § /1/ bekezdés alapján a perújító felperes köteles a perújított alperes és beavatkozó felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A felperes köteles a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán lerovásra nem került felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, figyelemmel az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdésében foglaltakra.

, 2012. október 17.

**Dr.Sperka Kálmán sk. a tanács elnöke, Dr.Dávid Irén sk. előadó
bíró, Dr.Hörcherné dr.Marosi Ildikó sk. bíró**

A kiadmány hiteléül

bírósági írnok